IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2014/48/EU IRÁNYELVE

(2014. március 24.)

a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

mivel:

(1) A tagállamok 2005. július 1-jétől alkalmazzák a 2003/48/EK tanácsi irányelvet ([3]), amely alkalmazásának első három évében, a hatálya által meghatározott határokon belül hatékonynak bizonyult. Az alkalmazásáról szóló első, 2008. szeptember 15-i bizottsági jelentésből kitűnik azonban, hogy nem felel meg teljes mértékben a Tanács 2000. november 26–27-i ülésén egyhangúlag elfogadott következtetésekben meghatározott célkitűzéseknek. Az említett irányelv nem terjed ki különösen a kamatozó értékpapírokkal egyenértékű egyes pénzügyi eszközökre és a kamatozó értékpapírok közvetett birtoklására szolgáló egyes módokra.

(2) A 2003/48/EK irányelv céljának hatékonyabb megvalósítása érdekében először a haszonhúzók személyazonosságának és illetőségének meghatározására szolgáló információk minőségét kell javítani. E tekintetben a kifizetőnek fel kell használnia mind a születés helyét és idejét, mind amennyiben ilyen létezik, a tagállamok által kibocsátott adóazonosító számot vagy azzal egyenértékű azonosítót. A 2003/48/EK irányelv nem kötelezi a tagállamokat az adóazonosító számok bevezetésére. E tekintetben a közös számlákra és más megosztott haszonhúzásra vonatkozó információkat szintén javítani kell.

(3) A 2003/48/EK irányelv hatálya csak a közvetlenül az Unióban illetőséggel rendelkező természetes személyeknek teljesített kamatkifizetésekre terjed ki. Ezek a személyek így egy közbenső szervezet vagy jogi konstrukció közbeiktatásával megkerülhetik a 2003/48/EK irányelvet, különösen akkor, ha az adott szervezet vagy jogi konstrukció olyan joghatóság alá tartozik, ahol az e szervezet vagy jogi konstrukció számára fizetett jövedelem adóztatása nem biztosított. A 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([4]) meghatározott pénzmosás elleni intézkedésekre is tekintettel ezért helyénvaló a kifizetőket arra kötelezni, hogy az olyan szervezetek és jogi konstrukciók részére történő kifizetések esetén, amelyek olyan országokban vagy területen telepedtek le, vagy rendelkeznek tényleges ügyvezetési hellyel, ahol a 2003/48/EK irányelv vagy az azzal azonos vagy egyenértékű céllal hozott intézkedések nem alkalmazandók, az átláthatósági („look-through") megközelítést alkalmazzák. E kifizetőknek fel kell használniuk az ilyen szervezetek vagy jogi konstrukciók tényleges haszonhúzójáról vagy haszonhúzóiról számukra már rendelkezésre álló információkat annak biztosítása érdekében, hogy a 2003/48/EK irányelv alkalmazandó legyen, amikor az így azonosított haszonhúzó olyan természetes személy, akinek illetőség szerinti tagállama nem azonos a kifizető letelepedés szerinti tagállamával. A kifizetőket sújtó adminisztratív terhek csökkentése érdekében létre kell hozni az ezen intézkedésben érintett harmadik országok és joghatóságok szervezeteinek és jogi konstrukcióinak indikatív jegyzékét.

([1]) HL C 184. E., 2010.7.8., 488. o.
([2]) HL C 277., 2009.11.17., 109. o.
([3]) A Tanács 2003. június 3-i 2003/48/EK irányelve a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról (HL L 157., 2003.6.26., 38. o.).
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

(4) A 2003/48/EK irányelvnek az Unión kívül letelepedett gazdasági szereplő közvetítésével végzett kamatkifizetés útján történő megkerülését szintén meg kell akadályozni. E célból egyértelműen meg kell határozni a gazdasági szereplők felelősségét akkor, amikor tudatában vannak annak, hogy a 2003/48/EK irányelv területi hatályán kívül eső területen letelepedett szereplő részére teljesített kamatkifizetés olyan természetes személy számára történik, akiről tudják, hogy egy másik tagállamban tartózkodási hellyel rendelkezik, és aki ügyfelüknek tekinthető. Ilyen esetekben az említett gazdasági szereplőket úgy kell tekinteni, mint akik kifizetőként járnak el. Ez nagyban elősegítené a pénzügyi intézmények, nevezetesen a fiókok, leányvállalatok, társult vagy holding vállalkozások nemzetközi hálózatának igénybevételével történő, a 2003/48/EK irányelv megkerülését célzó esetleges visszaéléseket.

(5) A tapasztalatok azt mutatják, hogy további pontosításokra van szükség azon kötelezettség tekintetében is, amely szerint a kamatok szerzésekor kifizetőként kell eljárni. Különösen az e kötelezettséggel terhelt közvetítő szervezeteket kell egyértelműen meghatározni. A 2003/48/EK irányelv rendelkezéseit minden olyan szervezetnek és jogi konstrukciónak alkalmaznia kell, amely nem esik tényleges adóztatás alá, a részére upstream gazdasági szereplő által fizetett kamatjövedelem jóváírásakor. Egy, az egyes tagállamok ilyen szervezeteiről és jogi konstrukcióiról szóló indikatív jegyzék meg fogja könnyíteni az új rendelkezések végrehajtását.

(6) A 2003/48/EK irányelv alkalmazásáról szóló első jelentésből kiderül, hogy az megkerülhető olyan pénzügyi eszközök segítségével, amelyek – a kockázati szint, a rugalmasság és a meghatározott megtérülés tekintetében – egyenértékűek a követelésekkel. Biztosítani kell ezért, hogy az említett irányelv hatálya ne csak a kamatra, hanem az azzal lényegében egyenértékű jövedelemre is kiterjedjen.

(7) Hasonlóképpen, azon életbiztosítási szerződéseket, amelyek hozamgaranciát tartalmaznak, vagy amelyek hozama több mint 40 %-ban függ a 2003/48/EK irányelv hatálya alá tartozó, követelésekből származó jövedelemtől vagy azzal egyenértékű jövedelemtől, be kell vonni az említett irányelv hatálya alá.

(8) Az Unió területén letelepedett befektetési alapokat illetően, a 2003/48/EK irányelv hatálya jelenleg csak a – többek között a 85/611/EGK tanácsi irányelvet ([1]) hatályon kívül helyező és felváltó – 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([2]) megfelelően engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) közvetítésével szerzett jövedelemre terjed ki. A nem ÁÉKBV-ből származó egyenértékű jövedelem csak abban az esetben tartozik a 2003/48/EK irányelv hatálya alá, ha a nem ÁÉKBV-k jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek, és ezért a kamat szerzésekor kifizetőként járnak el. Annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi befektetési alapra vagy formára – függetlenül azok jogi formájától – ugyanazok a szabályok vonatkozzanak, a 2003/48/EK irányelvbe a 85/611/EGK irányelvre történő hivatkozás helyett azok valamely tagállam joga szerinti bejegyzésére vagy a valamely tagállam joga alá tartozó alapszabályukra vagy létesítő okiratukra való hivatkozást kell beépíteni. Ezenkívül, az Európai Gazdasági Térségről szóló szerződés figyelembevételével biztosítani kell számukra az egyenlő elbánást.

(9) A nem az Európai Unió vagy az Európai Gazdasági Térség valamely tagállamában letelepedett befektetési alapokat illetően egyértelművé kell tenni, hogy az irányelv valamennyi ilyen alapból származó kamatra vagy azzal egyenértékű jövedelemre kiterjed, függetlenül azok jogi formájától vagy attól, hogy azokat hogyan helyezik el a befektetőknél.

(10) Pontosítani kell a kamatkifizetés fogalommeghatározását annak biztosítása érdekében, hogy ne csak a követelésekbe történő közvetlen befektetéseket, hanem a közvetett befektetéseket is figyelembe vegyék az ilyen eszközökbe fektetett vagyon százalékos arányának kiszámításakor. Ezen túlmenően, annak érdekében, hogy a kifizetők számára megkönnyítsék a 2003/48/EK irányelv alkalmazását a más országban letelepedett kollektív befektetési vállalkozásokból származó jövedelem esetében, egyértelműen meg kell határozni, hogy a vagyon összetételének az ilyen vállalkozásokból származó bizonyos jövedelmek kezelése céljából történő kiszámítására a letelepedés szerinti európai uniós vagy Európai Gazdasági Térség-beli tagállamban megállapított szabályok vonatkoznak.

(11) Mind az „igazolási" eljárás, amely lehetővé teszi az egyik tagállamban adóilletőséggel rendelkező haszonhúzó számára, hogy egy, a 2003/48/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében említett tagállamban kapott kamatkifizetésre kivetett forrásadó alól mentesüljön, mind a haszonhúzó illetősége szerinti állam számára történő önkéntes adatközlés alternatív eljárása rendelkezik bizonyos érdemekkel. Az önkéntes adatközlés eljárása azonban kisebb terhet jelent a haszonhúzó számára, ezért helyénvaló, hogy az eljárás megválasztásának lehetőségével a haszonhúzók rendelkeznek.

([1]) A Tanács 1985. december 20-i 85/611/EGK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 375., 1985.12.31., 3. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

(12) A tagállamoknak megfelelő statisztikai adatokat kell nyújtaniuk a 2003/48/EK irányelv alkalmazásáról azon információk minőségének javítása érdekében, amelyek a Bizottság számára ahhoz szükségesek, hogy elkészíthesse az említett irányelv alkalmazásáról szóló, a Tanács elé háromévente terjesztendő jelentést.

(13) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ([1]) 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve az Európai Unió érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

(14) A 2003/48/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően kell gyakorolni.

(15) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen azon, megtakarításokból származó kamatjövedelem tényleges adóztatásának biztosítását, amely rendszerint valamennyi tagállamban az illetőséggel rendelkező személyek adóztatás alá eső jövedelmének részét képezi, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(16) A 2003/48/EK irányelvet módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelv végrehajtásához szükséges feladatokat a belföldön letelepedett vagy adott esetben ott tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező kifizetők vagy más gazdasági szereplők elvégezzék, függetlenül a kamatkifizetést eredményező követelés kötelezettjének letelepedési helyétől.”

2. A következő cikk kerül beillesztésre:

„1a. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »gazdasági szereplő«: hitelintézet vagy pénzügyi intézmény vagy bármilyen más, szakmai tevékenysége keretében eljárva rendszeresen vagy alkalmanként az ezen irányelv szerinti kamatkifizetést teljesítő vagy jóváíró jogi vagy természetes személy;

b) »tényleges ügyvezetési hely«: jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező szervezet esetében az a cím, amelyen a szervezet tevékenységének mint egésznek a folytatásához szükséges, legfontosabb ügyvezetési döntéseket meghozzák. Ha az ilyen döntéseket több országban vagy joghatóság alá tartozó területen hozzák meg, akkor azt a címet kell tényleges ügyvezetési helynek tekinteni, amelyen az – ezen irányelv értelmében vett – kamatkifizetést eredményező eszközökkel kapcsolatos legfontosabb ügyvezetési döntések többségét meghozzák;

([1]) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.
([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

c) »tényleges ügyvezetési hely« vagyonkezelő társaság vagy egyéb jogi konstrukció esetében:

i. a jogi konstrukció eszközeinek kezeléséhez kapcsolódó legfontosabb ügyvezetési döntésekért elsődlegesen felelős természetes személy, – vagyonkezelő társaság esetében a vagyonkezelő – állandó címe. Ha egynél több természetes személy rendelkezik ilyen elsődleges felelősséggel, akkor az – ezen irányelv értelmében vett – kamatkifizetést eredményező eszközökhöz kapcsolódó legfontosabb ügyvezetési döntések többségéért elsődlegesen felelős személy állandó címét kell tényleges ügyvezetési helynek tekinteni, vagy

ii. az a cím, amelyen a jogi konstrukció eszközeinek kezeléséért elsődlegesen felelős jogi személy – vagyonkezelő társaság esetében a vagyonkezelő – a jogi konstrukció ilyen eszközeivel kapcsolatos legfontosabb ügyvezetési döntések többségét meghozza. Ha a legfontosabb ügyvezetési döntéseket több országban vagy joghatóság alá tartozó területen hozzák meg, akkor azt a címet kell tényleges ügyvezetési helynek tekinteni, amelyen az – ezen irányelv értelmében vett – kamatkifizetést eredményező eszközökkel kapcsolatos legfontosabb ügyvezetési döntések többségét meghozzák;

d) »tényleges adóztatás alá esik«: azt jelenti, hogy egy szervezet vagy jogi konstrukció illetőséggel nem rendelkező tagjainak tulajdonítható teljes jövedelem vagy e jövedelem egy része – beleértve a kamatkifizetést – után adóköteles.”

3. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A haszonhúzó fogalmának meghatározása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában, és a (2)–(4) bekezdés sérelme nélkül, »haszonhúzó«: bármely természetes személy, aki kamatot szerez, vagy bármely természetes személy, akinek kamatot írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá, azaz, ha:

a) a 4. cikk (1) bekezdése szerinti kifizetőként jár el;

b) egy jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező szervezet nevében jár el, és a kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplővel közli az adott szervezet nevét, jogi formáját, letelepedési helyének címét és amennyiben az más országban vagy joghatóság alá tartozó területen található, a szervezet tényleges ügyvezetési helyének címét;

c) egy jogi konstrukció nevében jár el, és a kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplővel közli az adott konstrukció esetleges nevét, jogi formáját, tényleges ügyvezetési helyének címét, és az 1a. cikk c) pontjában említett jogi vagy természetes személy nevét; vagy

d) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően közli a kifizetővel e haszonhúzó személyazonosságát.

(2) Amennyiben egy kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy lehetséges, hogy a kamatban részesülő természetes személy vagy akinek a kamatot jóváírják, nem a haszonhúzó, továbbá az (1) bekezdés a), b) pontja vagy c) pontja nem vonatkozik az említett természetes személyre, köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó személyazonosságának a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően történő megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a szóban forgó természetes személyt kell haszonhúzónak tekintenie.

(3) Amennyiben egy, a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*), 2. cikkének hatálya alá is tartozó gazdasági szereplő kamatot fizet vagy ír jóvá olyan szervezet vagy jogi konstrukció részére, amely nem esik tényleges adóztatás alá, és amely az ezen irányelv 7. cikkében említett területen és az ezen irányelv intézkedéseivel azonos vagy azokkal egyenértékű intézkedéseket előíró megállapodások és rendelkezések területi hatályán kívüli országban vagy joghatóság alá tartozó területen telepedett le vagy ott rendelkezik tényleges ügyvezetési hellyel, az e bekezdés második-ötödik albekezdését kell alkalmazni.

A kifizetés közvetlenül a gazdasági szereplő tagállamától eltérő tagállamban illetősséggel rendelkező és a 2005/60/EK irányelv 3. cikkének 6. pontjában a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges tulajdonosaként meghatározott természetes személy javára történt kifizetésnek vagy jóváírásnak minősül. Ezen természetes személy személyazonosságát az említett irányelv 7. cikke, valamint 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedésekkel összhangban kell megállapítani. Ez a természetes személy ezen irányelv alkalmazásában is haszonhúzónak tekintendő.

Az első albekezdés alkalmazásában az I. melléklet indikatív jegyzékében említett szervezet- és jogikonstrukció-kategóriákat tényleges adóztatás alá nem esőnek kell tekinteni.

Az első albekezdésben említett gazdasági szereplő a szervezet vagy jogi konstrukció nevében eljáró bármely természetes személy által, különösen az (1) bekezdés b) és c) pontjával összhangban közölt információk felhasználásával – kivéve abban az esetben, ha a gazdasági szereplő annál megbízhatóbb információk birtokában van, és azok alapján a kapott tájékoztatás helytelennek vagy e bekezdés alkalmazása céljából nem teljesnek tekinthető – megállapítja a szervezet vagy jogi konstrukció jogi formáját és letelepedési helyét, illetve adott esetben a tényleges ügyvezetési helyét.

Amennyiben egy szervezet vagy jogi konstrukció nem tartozik az I. mellékletben említett egyik kategóriába sem, vagy ha azon kategóriákba tartozik, de saját állítása szerint tényleges adóztatás alá esik, az első albekezdésben említett gazdasági szereplő az általánosan ismert tények alapján, illetve a szervezet vagy jogi konstrukció által benyújtott, vagy a 2005/60/EK irányelvvel összhangban hozott ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében rendelkezésre álló hivatalos dokumentumok alapján állapítja meg, hogy a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges adóztatás alá esik-e.

(4) Ha egy szervezetet vagy jogi konstrukciót a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban a kamat kifizetésekor vagy ilyen kifizetés jóváírásakor kifizetőnek tekintenek, a kamatkifizetés az alábbi természetes személyek számára esedékes kamatkifizetésnek minősül, aki(ke)t ezen irányelv alkalmazásában haszonhúzónak kell tekinteni:

a) minden olyan természetes személy, akit a kamatkifizetést eredményező eszközökből származó jövedelem vagy ilyen kifizetést képviselő más eszközök megilletnek, amikor a szervezet vagy jogi konstrukció a kifizetést megkapja vagy amikor a kifizetést a nevében jóváírják, az e jövedelemre való jogosultsága arányában;

b) a kamatkifizetést eredményező eszközökből származó jövedelem vagy az ilyen kifizetést képviselő más eszközök bármely része tekintetében, ha az a) pontban említett természetes személyek egyike sem jogosult arra, amikor a szervezet vagy jogi konstrukció a kifizetést megkapja vagy amikor a kifizetést a nevében jóváírják, akkor minden olyan természetes személy, aki közvetlenül vagy közvetve hozzájárult a szóban forgó szervezet vagy jogi konstrukció eszközeihez, függetlenül attól, hogy ez a természetes személy jogosult-e a szervezet vagy jogi konstrukció eszközeire vagy jövedelmére;

c) ha a kamatkifizetés kézhezvétele vagy jóváírása időpontjában az a) vagy a b) pontban említett természetes személyek sem együttesen, sem külön-külön nem jogosultak a kamatkifizetést eredményező eszközökből származó teljes jövedelemre vagy az ilyen kifizetést képviselő összes egyéb eszközre, akkor – az ezen jövedelemre való jogosultsága arányában – minden olyan természetes személy, aki egy későbbi időpontban jogosulttá válik az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközök egészére vagy egy részére vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre. Az adott természetes személy részére esedékesnek minősülő teljes összeg nem haladhatja meg a szervezet vagy jogi konstrukció által kapott vagy számára jóváírt kamatkifizetés teljes összegét, az összeg azon részének levonása után, amelyet e bekezdéssel összhangban az a) vagy a b) pontban említett természetes személy számára írtak jóvá.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).”

4. a 3. és 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A haszonhúzók személyazonossága és illetősége

(1) Saját területén belül minden tagállam elfogadja azokat az eljárásokat és biztosítja azok alkalmazását, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének a 8–12. cikk alkalmazásában történő azonosítását.

Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.

(2) A kifizető a haszonhúzó személyazonosságát az alábbi minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek a következőképpen változnak attól függően, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a haszonhúzó között:

a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető különösen a letelepedése szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 2005/60/EK irányelv alapján a rendelkezésére álló információk felhasználásával megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll;

b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyokra vagy szerződéses jogviszonyok hiányában a végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből, lakcíméből, születési helyéből és idejéből, valamint – a (4) bekezdésben említett listával összhangban – a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából vagy azzal egyenértékű azonosítójából áll. A 2015. július 1. előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vagy szerződéses jogviszonyok hiányában a végrehajtott ügyletekre vonatkozóan csak abban az esetben kell megadni a születési időt és helyet, ha ilyen adóazonosító szám vagy azzal egyenértékű azonosító nem áll rendelkezésre.

Az első albekezdés b) pontjában említett adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány vagy – adott esetben a (4) bekezdésben említett listában foglaltak szerint – bármely más hivatalos azonosító okmány alapján állapítják meg. Amennyiben ezekben az okmányokban az említett adatok nincsenek feltüntetve, azokat a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani.

(3) Amennyiben a haszonhúzó egy ország illetékes hatósága által a kifizetés időpontját megelőző – vagy egy olyan későbbi időpontot megelőző, amikor a kifizetés a haszonhúzó számára esedékessé válik – három éven belül kiállított illetőségigazolást mutat be önkéntesen, úgy kell tekinteni, hogy az adott országban rendelkezik illetőséggel. Ennek hiányában úgy kell tekinteni, hogy a haszonhúzó abban az országban rendelkezik illetőséggel, ahol állandó lakóhelye található. A kifizető a haszonhúzó állandó lakóhelyét a következő minimumszabályok alapján állapítja meg:

a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó aktuális állandó lakóhelyét különösen a letelepedése szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 2005/60/EK irányelv alapján, a rendelkezésére álló legjobb információk felhasználásával állapítja meg;

b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyokra vagy szerződéses jogviszonyok hiányában a végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó aktuális állandó lakóhelyét a (2) bekezdés első albekezdése b) pontjában megállapított azonosítási eljárással meghatározott lakóhely alapján állapítja meg, amelyet a kifizető rendelkezésére álló legfrissebb dokumentáció alapján naprakésszé kell tenni.

Az első albekezdés b) pontjában említett esetekben, amennyiben a haszonhúzók valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt vagy más, személyazonosságot igazoló hivatalos személyazonosító okmányt mutatnak be, és kijelentik, hogy egy harmadik országban rendelkeznek illetőséggel, az illetőséget az azon harmadik ország illetékes hatósága által a kifizetés időpontját megelőző – vagy egy olyan későbbi időpontot megelőző, amikor a kifizetés a haszonhúzó számára esedékessé válik – három éven belül kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amely a haszonhúzó állítása szerint a lakóhelye. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet, a hivatalos személyazonosító igazolványt vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította. Azon haszonhúzók esetében, amelyekre vonatkozóan a kifizetőnek olyan hivatalos dokumentumok állnak rendelkezésére, amelyek bizonyítják, hogy – diplomáciai státusukhoz vagy más nemzetközileg elismert szabályokhoz kapcsolódó előjogaik következtében – állandó lakóhelyüktől eltérő országban rendelkeznek illetőséggel, az illetőséget a kifizető rendelkezésére álló említett dokumentumok felhasználásával kell megállapítani.

(4) Minden, adóazonosító számot vagy azzal egyenértékű azonosítót kibocsátó tagállam 2014. december 31-ig tájékoztatja a Bizottságot az említett szám vagy azonosító felépítéséről és formátumáról, valamint a kiadott azonosító számokra vonatkozó információkat tartalmazó hivatalos dokumentumokról. A tagállamok tájékoztatják továbbá a Bizottságot, ha e tekintetben bármilyen változás történik. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a kapott információk alapján összeállított listát.

4. cikk

Kifizetők

(1) A valamely tagállamban letelepedett gazdasági szereplő, aki közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet ki vagy kamatot ír jóvá, ezen irányelv alkalmazásában kifizetőnek minősül.

E bekezdés alkalmazásában lényegtelen, hogy az érintett gazdasági szereplő a jövedelmet eredményező követelés vagy értékpapír kötelezettje vagy kibocsátója, vagy a kötelezett vagy a kibocsátó vagy a haszonhúzó által a jövedelem kifizetésével vagy a jövedelem jóváírásával megbízott gazdasági szereplő.

A valamely tagállamban letelepedett gazdasági szereplőt ezen irányelv alkalmazásában szintén kifizetőnek kell tekinteni a következő feltételek teljesülése esetén:

a) a gazdasági szereplő kamatot fizet ki, vagy ilyen kifizetést ír jóvá egy másik, a 7. cikkben említett területen és az ezen irányelv intézkedéseivel azonos vagy azokkal egyenértékű intézkedéseket előíró megállapodások és rendelkezések területi hatályán kívül letelepedett gazdasági szereplő javára – az első gazdasági szereplő állandó telephelyét vagy leányvállalatát is ideértve –, és

b) az első gazdasági szereplő a rendelkezésére álló információk alapján okkal feltételezi, hogy a második gazdasági szereplő a jövedelem kifizetését vagy egy ilyen kifizetés jóváírását közvetlenül egy olyan haszonhúzó javára fogja végrehajtani, aki az első gazdasági szereplő tudomása szerint – a 3. cikkre tekintettel – egy másik tagállamban illetőséggel rendelkező természetes személy.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett feltételek teljesülése esetén az első gazdasági szereplő által teljesített vagy jóváírt kifizetés közvetlenül az első albekezdés b) pontjában említett haszonhúzó javára teljesített vagy jóváírt kifizetésnek minősül.

(2) Kifizetőnek kell tekinteni a kamat kifizetésekor vagy ilyen kifizetés jóváírásakor azt a valamely tagállamban tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező szervezetet vagy jogi konstrukciót, amely nem esik tényleges adóztatás alá a közvetlen adókra vonatkozó, a szervezet vagy jogi konstrukció ezen tényleges ügyvezetési helye szerinti államban, a letelepedési helye szerinti tagállamban vagy minden olyan országban vagy joghatóság alá tartozó területen alkalmazandó általános szabályok alapján, amelyben más módon adóügyi illetőséggel rendelkezik.

E bekezdés alkalmazásában a II. melléklet indikatív jegyzékében említett szervezet- és jogikonstrukció-kategóriákat tényleges adóztatás alá nem esőnek kell tekinteni.

Amennyiben egy szervezet vagy jogi konstrukció nem tartozik a II. mellékletben említett egyik kategóriába sem, vagy ha a melléklet hatálya alá tartozik, de saját állítása szerint tényleges adóztatás alá esik, a gazdasági szereplő az általánosan ismert tények alapján, illetve a szervezet vagy jogi konstrukció által benyújtott, vagy a 2005/60/EK irányelvvel összhangban hozott ügyfél-átvilágítási intézkedések keretében rendelkezésre álló hivatalos dokumentumok alapján állapítja meg, hogy a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges adóztatás alá esik-e.

A valamely tagállamban letelepedett gazdasági szereplő, aki az ebben a bekezdésben említett olyan szervezet vagy jogi konstrukció javára fizet ki vagy ír jóvá kamatot, amelynek tényleges ügyvezetési helye a gazdasági szervezet letelepedési helye szerinti államtól eltérő tagállamban található, tájékoztatja letelepedése szerinti tagállamának illetékes hatóságát az alábbiaknak a 2. cikk (3) bekezdése negyedik albekezdésében említett információk vagy más rendelkezésre álló információk felhasználásával történt megállapításáról:

i. a szervezet vagy jogi konstrukció neve, ha rendelkezésre áll;

ii. jogi formája;

iii. tényleges ügyvezetési helye;

iv. a szervezetnek vagy jogi konstrukciónak kifizetett vagy részére jóváírt kamatnak a 8. cikkel összhangban megállapított teljes összege;

v. az utolsó kamatkifizetés időpontja.

Az e bekezdés első albekezdésében említett szervezetek vagy jogi konstrukciók számára történt kamatkifizetés vagy kamatjóváírás haszonhúzójának tekintendő természetes személyeket a 2. cikk (4) bekezdésében foglalt szabályokkal összhangban kell meghatározni. Ha a 2. cikk (4) bekezdésének c) pontja alkalmazandó, akkor amennyiben egy természetes személy egy későbbi időpontban válik jogosulttá az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközökre vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre, úgy a szervezetnek vagy jogi konstrukciónak a tényleges ügyvezetésének helye szerinti tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátania a 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott információkat. A szervezetnek vagy jogi konstrukciónak tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot továbbá a tényleges ügyvezetési helyével kapcsolatos mindennemű változásról.

Az ötödik albekezdésben említett kötelezettségek a szervezet vagy jogi konstrukció számára történt utolsó kamatkifizetés vagy -jóváírás dátumától vagy azon legutolsó időponttól számított 10 évig maradnak hatályban, amikor a természetes személy jogosulttá vált az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközökre vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre, attól függően, hogy melyik időpont esik későbbre.

Abban az esetben, ha a 2. cikk (4) bekezdésének c) pontját kell alkalmazni, ha a szervezet vagy jogi konstrukció más tagállamba helyezi át tényleges ügyvezetésének helyét, akkor az első tagállam illetékes hatósága megosztja az alábbi információkat az új tagállam illetékes hatóságával:

i. a szervezet vagy jogi konstrukció számára történt azon kamatkifizetés vagy -jóváírás összege, amelyre az érintett eszközökre vonatkozó korábbi jogosultság továbbra sem terjed ki;

ii. a szervezet vagy jogi konstrukció számára történt utolsó kamatkifizetés vagy -jóváírás időpontja vagy azon legutolsó időpont, amikor a természetes személy jogosulttá vált az ilyen kamatkifizetést eredményező eszközök egészére vagy egy részére vagy más, a kamatkifizetést képviselő eszközökre, attól függően, hogy melyik időpont esik későbbre.

Ezt a bekezdést nem kell alkalmazni, ha a szervezet vagy jogi konstrukció bizonyítékkal tud szolgálni arra vonatkozóan, hogy az alábbi esetek valamelyike vonatkozik rá:

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdése d) pontjának i. és iii. alpontjában vagy e) pontjának i. és iii. alpontjában meghatározott kollektív befektetési vállalkozás vagy más kollektív befektetési alap, illetve forma;

b) nyugdíj- vagy biztosítási szolgáltatásokat nyújtó intézmény, vagy ilyen intézmény által a vagyoni eszközeinek kezelésével megbízott vállalkozás;

c) az adóügyi illetősége vagy tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállamban alkalmazandó eljárások alapján elismerték, hogy a közvetlen adózásra vonatkozó általános szabályok alapján mentesíteni kell a tényleges adóztatás alól, mivel kizárólag közhasznú jótékonysági célokat szolgál;

d) olyan haszonhúzói társulás, amelynek vonatkozásában a kifizetést teljesítő vagy jóváíró gazdasági szereplő a 3. cikknek megfelelően meghatározta valamennyi haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét, és ezért a gazdasági szereplő az e cikk (1) bekezdése szerinti kifizetőként jár el.

(3) A (2) bekezdésben említett azon szervezetek, amelyek hasonlóak a (2) bekezdés nyolcadik albekezdése a) pontjában említett kollektív befektetési vállalkozásokhoz vagy más kollektív befektetési alapokhoz, illetve formákhoz, választhatják azt a lehetőséget, hogy ezen irányelv alkalmazásában ilyen vállalkozásként, alapként, illetve formaként kezeljék őket.

Amennyiben egy szervezet él az e bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőséggel, a tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállam igazolást állít ki erről. A szervezet bemutatja az igazolást a kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplőnek. Ez esetben a gazdasági szereplő mentesül a (2) bekezdés negyedik albekezdésében foglalt kötelezettségek alól.

Ezen irányelv hatékony alkalmazásának biztosítása céljából a tagállamok a saját területükön tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező szervezetek számára megállapítják az e bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőség részletes szabályait."

5. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*6. cikk*

A kamat fogalmának meghatározása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában »kamat«:

a) valamennyi, követeléshez kacsolódó, számlára kifizetett vagy arra jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy ad-e jogot a kötelezett nyereségéből való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adóssághelevelekből származó jövedelmek, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adóssághelevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat is; a késedelmi kamatokból származó jövedelmek nem tekintendők kamatnak;

b) bármely típusú értékpapírhoz kapcsolódó, kifizetett, megszerzett vagy számlán jóváírt bármely jövedelem, kivéve, ha a jövedelem közvetlenül kamatkifizetésnek minősül az a), c), d) vagy e) ponttal összhangban, és amennyiben

i. a tőke megtérülésére vonatkozóan a kibocsátás időpontjában meghatározott feltételek kötelezettségvállalást tartalmaznak arra, hogy a befektető a futamidő végén legalább a befektetett tőke 95 %-át visszakapja, vagy

ii. a kibocsátás időpontjában meghatározott feltételek legalább 95 %-os kapcsolatot teremtenek az értékpapírból származó jövedelem és az a), c), d) vagy e) pontban említett típusú kamat, illetve jövedelem között;

c) az a) pontban említett követelések átruházásakor, beváltásakor vagy visszavásárlásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat és a b) pontban említett értékpapírok átruházásakor, beváltásakor vagy visszavásárlásakor keletkezett vagy tőkésített valamennyi jövedelem;

d) az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett kifizetésekből közvetlenül vagy közvetve többek között a 4. cikk (2) bekezdésében említett szervezeten vagy jogi konstrukción keresztül juttatott jövedelmek, ha azokat a következők osztják ki:

i. olyan kollektív befektetési vállalkozások vagy más kollektív befektetési alapok, illetve formák, amelyeket a tagállamok valamelyikében vagy az Európai Gazdasági Térségnek az Unióhoz nem tartozó országaiban érvényes jogszabályoknak megfelelően az említett kategóriákba tartozókként nyilvántartásba vettek, vagy amelyek ezen államok vagy országok kollektív befektetési alapokra vagy formákra vonatkozó joga alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkeznek. Ez független az adott vállalkozások, alapok vagy formák jogi formájától, és független attól is, hogy a részesedéseik megvásárlása, átruházása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e;

ii. a 4. cikk (3) bekezdése szerinti választási lehetőséggel élő szervezetek;

iii. a 7. cikkben említett területen kívül, valamint az Európai Gazdasági Térségen kívül letelepedett bármely kollektív befektetési alap vagy forma. Ez független az adott alap vagy forma jogi formájától, és független attól is, hogy a részesedéseinek megvásárlása, átruházása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e;

e) a következő vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok vagy formák részesedéseinek átruházásakor, beváltásakor vagy visszavásárlásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek eszközeik több mint 40 %-át közvetlenül vagy közvetve más ilyen vállalkozásokon, befektetési alapokon illetve formákon, vagy a 4. cikk (2) bekezdésében említett szervezeteken vagy jogi konstrukciókon keresztül az e bekezdés a) pontjában említett követelésekbe vagy az e bekezdés b) pontjában említett értékpapírokba fektetik be:

i. olyan kollektív befektetési vállalkozások vagy más kollektív befektetési alapok, illetve formák, amelyeket a tagállamok valamelyikében vagy az Európai Gazdasági Térségnek az Unióhoz nem tartozó országaiban érvényes, kollektív befektetési alapokra, illetve formákra vonatkozó jognak megfelelően az említett kategóriákba tartozókként nyilvántartásba vettek, vagy amelyek ezen államok vagy országok joga alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkeznek. Ez független az adott vállalkozások, alapok vagy formák jogi formájától, és független attól is, hogy a részesedéseik megvásárlása, átruházása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e;

ii. a 4. cikk (3) bekezdése szerinti választási lehetőséggel élő szervezetek;

iii. a 7. cikkben említett területen kívül, valamint az Európai Gazdasági Térségen kívül letelepedett bármely kollektív befektetési alap vagy forma. Ez független az adott alap vagy forma jogi formájától, és független attól is, hogy részesedéseinek átruházása, beváltása vagy visszavásárlása egy meghatározott befektetői csoportra korlátozódik-e.

E pont alkalmazásában nem tekintendők az a) pontban említett követelésnek vagy a b) pontban említett értékpapírnak a vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák azon eszközei, amelyeket az adott vállalkozás, szervezet, jogi konstrukció, befektetési alap vagy forma az általa kötött megállapodások, szerződések vagy más jogi dokumentáció értelmében a befektetési céljai megvalósítása érdekében biztosítékként köteles tartani, és amelyeknek a befektető nem részes fele és nem rendelkezik törvényes jogokkal;

f) életbiztosítási szerződésből származó haszon, amennyiben:

i. a szerződés hozamgaranciát tartalmaz, vagy

ii. a szerződés tényleges teljesítménye több mint 40 %-ban függ az a), b), c), d) és e) pontban említett kamattól vagy jövedelemtől.

E pont alkalmazásában az életbiztosítási szerződésből származó haszonnak kell tekinteni azt a többletet, amelyet az életbiztosító által az életbiztosítási szerződés lejáratát megelőzően teljesített visszafizetések vagy részösszegvisszafizetések képeznek, valamint az életbiztosító által teljesített bármely kifizetést azon összegen felül, amelyet az életbiztosítónak ugyanazon életbiztosítási szerződés alapján összesen befizetettek. Amennyiben az életbiztosítást részben vagy egészben harmadik félre ruházzák át, az átruházott szerződés értékének az életbiztosító részére befizetett teljes összegen felüli többletét szintén az életbiztosítási szerződésből származó haszonnak kell tekinteni. A kizárólag nyugdíjat vagy legalább öt éven keresztül fizetett fix összegű életjáradékot nyújtó életbiztosítási szerződésből származó haszon csak akkor tekinthető életbiztosításból származó haszonnak, ha az az ötéves időszak lejárta előtt teljesített visszafizetés vagy ezen időtartamon belüli átruházás egy harmadik félre. A kizárólag haláleset, rokkantság vagy betegség esetén kifizetett összeget nem kell az életbiztosítási szerződésből származó haszonnak tekinteni.

A tagállamok azonban dönthetnek úgy, hogy a szabályaikkal összhangban bejegyzett vagy a joguk alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkező kollektív befektetési vállalkozások vagy más kollektív befektetési alapok, illetve formák esetében az első albekezdés e) pontjában szereplő jövedelmeket csak olyan mértékben tekintik kamatkifizetésnek, amennyiben az ilyen jövedelem az első albekezdés a), b) vagy c) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségnek felel meg.

Az első albekezdés f) pontjának ii. alpontját illetően a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a hozam összetételétől függetlenül a kamatkifizetés meghatározásába tartozónak tekintik az olyan hasznot is, amelyet az adott állambeli illetőségű életbiztosító fizetett ki vagy amely ilyen biztosítótól származik.

Amennyiben valamely tagállam él a második vagy a harmadik albekezdésben említett egyik vagy mindkét választási lehetőséggel, erről tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a lehetőség igénybevételének tényét, és – a közzététel napjától számított hatállyal – a választás a többi tagállamra is kötelező érvényű.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik a kifizetett, megszerzett vagy jóváírt jövedelem összegére vonatkozó információval, a teljes kifizetett összeget kamatnak kell tekinteni.

Az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik az átruházáskor, beváltáskor vagy visszavásárláskor felhalmozódott vagy tőkésített kamat vagy jövedelem összegére vonatkozó információval, a teljes kifizetett összeget kamatnak kell tekinteni.

Az (1) bekezdés első albekezdésének d) és e) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik az említett albekezdés a), b) és c) pontja értelmében vett kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatnak kell tekinteni.

Az (1) bekezdés első albekezdésének f) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik az életbiztosítási szerződésből származó haszon összegére vonatkozó információval, a teljes kifizetett összeget kamatnak kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik információval a követelésekbe, értékpapírokba, illetve az említett pont meghatározása szerinti részesedésekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40 % felettinek kell tekinteni. Amennyiben nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részesedés átruházásából, beváltásából vagy visszavásárlásából eredő jövedelemnek.

Az (1) bekezdés első albekezdése f) pontjának ii. alpontja esetében, amennyiben egy kifizető nem rendelkezik információval az említett albekezdés a), b), c), d) vagy e) pontja értelmében vett kamatkifizetésekhez kapcsolódó hozamszázalékról, akkor azt 40 % felettinek kell tekinteni.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott kamatot a 4. cikk (2) bekezdésében említett szervezet vagy jogi konstrukció számára fizetik ki vagy egy ilyen szervezet vagy jogi konstrukció számláján írják jóvá, akkor azt a 2. cikk (4) bekezdésében említett természetes személy számára esedékes kamatnak kell tekinteni. Szervezet esetében ez csak akkor alkalmazandó, ha a szervezet nem élt a 4. cikk (3) bekezdésében említett választási lehetőséggel.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének c) és e) pontja tekintetében a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy a területükön lévő kifizetők évesítsék az egy évet meg nem haladó időszakra vonatkozó kamatot vagy egyéb megfelelő jövedelmet, és ezt az éves szinten megállapított kamatot vagy egyéb megfelelő jövedelmet kamatként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik átruházás, beváltás vagy visszavásárlás.

(6) Az (1) bekezdés első albekezdésének d) és e) pontjától eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kamat fogalmából kizárnak bármely, az említett rendelkezésekben szereplő, ezen államok joga alá tartozó alapszabállyal vagy létesítő okirattal rendelkező vállalkozásoktól, szervezetektől vagy befektetési alapoktól, illetve formáktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen vállalkozásoknak, szervezeteknek, befektetési alapoknak, illetve formáknak az említett albekezdés a) pontjában említett követelésekbe vagy az említett albekezdés b) pontjában említett értékpapírokba való közvetlen vagy közvetett befektetései nem haladják meg eszközeik 15 %-át.

A (4) bekezdéstől eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett kamat fogalmából kizárják azon kamatkifizetéseket, amelyeket a 4. cikk (2) bekezdésében említett, területükön tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező szervezetek vagy jogi konstrukciók számára fizettek ki vagy ezek számláin írtak jóvá, amennyiben az ilyen szervezeteknek vagy jogi konstrukcióknak az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett követelésekbe vagy az említett albekezdés b) pontjában említett értékpapírokba való befektetései nem haladják meg eszközeik 15 %-át. Szervezet esetében ez csak akkor alkalmazandó, ha a szervezet nem élt a 4. cikk (3) bekezdésében említett választási lehetőséggel.

Amennyiben valamely tagállam él az első és második albekezdésben említett egyik vagy mindkét választási lehetőséggel, arról tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a választás tényét, és – a közzététel napjától számított hatállyal – a választás a többi tagállamra is kötelező érvényű.

(7) Az (1) bekezdés első albekezdése e) pontjában és f) pontjának ii. alpontjában, valamint a (3) bekezdésben említett 40 %-os küszöb 2016. január 1-jétől 25 %-ra változik.

(8) Az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjában, valamint a (6) bekezdésben említett százalékos arányt az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák működését szabályozó dokumentációban meghatározott befektetési politika, befektetési stratégia vagy célkitűzések alapján kell meghatározni.

E bekezdés alkalmazásában a dokumentáció az alábbiakat tartalmazza:

a) az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák alapszabálya vagy létesítő okirata;

b) az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák által kötött és egy gazdasági szereplő rendelkezésére bocsátott megállapodások, szerződések vagy egyéb jogi dokumentációk; valamint

c) az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák által vagy nevében kiadott és a befektetők rendelkezésére bocsátott prospektusok és hasonló dokumentumok.

Amennyiben a dokumentáció nem határoz meg befektetési politikát vagy befektetési stratégiát és célokat, a százalékos arányt az érintett vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák eszközeinek tényleges összetétele alapján kell meghatározni, az azon időpontot megelőző legutolsó számviteli időszakuk elején vagy az első féléves jelentés időpontjában, valamint ezen időszak végén meglévő eszközök átlaga alapján, amikor a kifizető a haszonhúzó javára a kamatot kifizeti vagy jóváírja. Az újonnan létrehozott vállalkozások, szervezetek, befektetési alapok, illetve formák eszközeinek tényleges összetételét a működésük kezdetének időpontjában és a működést szabályozó dokumentációban foglaltak szerinti első eszközértékelés időpontjában meglévő eszközök átlaga alapján kell meghatározni.

Az eszközök összetételét az azon tagállamban vagy az Európai Gazdasági Térségnek az Unióhoz nem tartozó azon országában alkalmazandó szabályok szerint kell meghatározni, amelyben a kollektív befektetési vállalkozást vagy más kollektív befektetési alapot, illetve formát mint ilyet bejegyezték, vagy amelyiknek a jogszabályai az alapszabályra vagy létesítő okiratra vonatkoznak. Az ilyen módon meghatározott összetétel a többi tagállamra nézve kötelező érvényű.

(9) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett jövedelmet csak akkor kell kamatnak tekinteni, ha az adott jövedelmet eredményező értékpapírokat 2014. július 1-jén vagy azt követően bocsátották ki először. Az ezen időpont előtt kibocsátott értékpapírokat nem kell figyelembe venni az említett albekezdés e) pontjában és a (6) bekezdésben említett százalékok megállapításakor.

(10) Az életbiztosítási szerződésből származó hasznot csak akkor kell az (1) bekezdés első albekezdésének f) pontjának megfelelően kamatnak tekinteni, ha a hasznot eredményező életbiztosítási szerződést első ízben 2014. július 1-jén vagy azt követően kötötték meg.

(11) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (*) megfelelően engedélyezett ÁÉKBV-ktől eltérő, bejegyzett kollektív befektetési vállalkozások részesedéseinek átruházásából, beváltásából vagy visszavásárlásából származó, az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjának i. alpontjában említett jövedelmet csak akkor tekintik kamatnak, ha az e vállalkozások számára 2014. július 1-jén vagy azt követően vált esedékessé.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).";

6. a 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*8. cikk*

Kifizető általi információszolgáltatás

(1) Amennyiben a haszonhúzó a kifizetőétől eltérő tagállamban bír illetőséggel, a kifizető által a letelepedése szerinti tagállam illetékes hatósága részére kötelezően szolgáltatott információ legalább a következőket tartalmazza:

a) a haszonhúzó 3. cikknek megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége, vagy – haszonhúzói társulás esetén – az 1. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó valamennyi haszonhúzó személyazonossága és illetősége;

b) a kifizető neve és címe;

c) a haszonhúzó bankszámlaszáma, illetve ennek hiányában a kamatkifizetést eredményező követelés vagy ezt a kifizetést eredményező életbiztosítási szerződés, értékpapír vagy részesedés meghatározása;

d) a (2) bekezdés szerinti kamatkifizetésre vonatkozó információk.

Amennyiben a haszonhúzó lakóhelye a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető tényleges ügyvezetési helye szerintitől eltérő tagállamban található, az ilyen kifizető benyújtja a tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállam illetékes hatóságának az e bekezdés első albekezdése a)–d) pontjában meghatározott információkat. A kifizető ezenkívül jelenti az alábbiakat is:

i. az általa kapott vagy javára jóváírt azon teljes kamatösszeg, amelyet a haszonhúzói számára esedékessé váló kamatnak kell tekinteni;

ii. amennyiben egy természetes személy a 2. cikk (4) bekezdésének c) pontja szerint haszonhúzóvá válik, azon összeg, amelyet e természetes személy számára esedékesnek kell tekinteni, valamint az így megállapított esedékesség időpontja.

(2) A kifizető által a kamatkifizetés tekintetében kötelezően szolgáltatott információk minimális adattartalma a következő kamatkategóriákat különbözteti meg:

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: a kifizetett vagy jóváírt kamat összege;

b) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: vagy a kifizetett, megszerzett vagy számlán jóváírt jövedelem, vagy a kifizetés teljes összege;

c) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) vagy e) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: vagy az említett pontokban említett kamat vagy jövedelem összege, vagy az átruházásból, beváltásból vagy visszavásárlásból eredő jövedelmek teljes összege;

d) 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: vagy az említett pontban említett jövedelem összege, vagy a kifizetett teljes összeg;

e) a 6. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetében: az 1. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó egyes haszonhúzókat megillető kamat összege;

f) amennyiben egy tagállam él a 6. cikk (5) bekezdése szerinti választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat vagy egyéb megfelelő jövedelem összege;

g) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: vagy az említett rendelkezésnek megfelelően számított haszon, vagy a kifizetés teljes összege. Amennyiben – harmadik félre történő átruházás esetén – a kifizetőnek nem áll rendelkezésére az adományozott értékre vonatkozó információ: az életbiztosítónak az életbiztosítási szerződés alapján befizetett összegek együttesen.

A kifizető tájékoztatja a letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságát, vagy – a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető esetében – a tényleges ügyvezetési helye szerinti tagállam illetékes hatóságát, amikor az e bekezdés első albekezdésének b), c), d) és g) pontja szerinti teljes összegekről jelentést tesz.

(3) Haszonhúzói társulás esetén a kifizető tájékoztatja a letelepedési helye szerinti vagy – a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető esetében – a tényleges ügyvezetésének helye szerinti tagállam illetékes hatóságát, hogy az egyes haszonhúzók tekintetében bejelentett összeg a haszonhúzókat együttesen megillető teljes összeg, a haszonhúzónak járó rész vagy egyenlő rész.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik a kifizetők számára, hogy csak a következő információkat szolgáltassák:

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és d) pontja szerinti kamatkifizetések esetében: a kamat vagy jövedelem teljes összege;

b) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) vagy e) pontja szerinti kamatkifizetések esetében: az ilyen kifizetésekhez kapcsolódó átruházásból, beváltásból vagy visszavásárlásból eredő jövedelmek teljes összege;

c) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja szerinti kamatkifizetések esetében: vagy az olyan haszon, amelyről a kifizető az ezen irányelv végrehajtásához szükségesektől eltérő jogszabályi rendelkezések alapján más módon, akár közvetlenül, akár adóügyi képviselőjén vagy egy másik tagállam illetékes hatóságán keresztül nem tájékoztatta a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam illetékes hatóságát, vagy pedig az ilyen kifizetéseket eredményező életbiztosítási szerződések alapján kifizetett teljes összeg.

A kifizető tájékoztatást ad arról, hogy az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontja szerinti teljes összegekről tesz-e jelentést.”

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A gazdasági szereplő illetősége szerinti tagállam illetékes hatósága megküldi a 4. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében említett információt azon másik tagállam illetékes hatóságának, amelyben a szervezet vagy jogi konstrukció tényleges ügyvezetési helye található.

(1b) Amennyiben a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizető a tényleges ügyvezetését másik tagállamba helyezte át, az első tagállam illetékes hatósága megküldi az új tagállam illetékes hatóságának a 4. cikk (2) bekezdésének hetedik albekezdésében említett információt.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tájékoztatásnak automatikusan, évente legalább egyszer, a kifizető vagy gazdasági szereplő tagállama adóévének végét követő hat hónapon belül kell megtörténnie, és az érintett év során történt alábbi eseményekre kell kiterjednie:

i. minden kamatkifizetés;

ii. minden olyan eset, amikor természetes személyek a 2. cikk (4) bekezdése szerint haszonhúzóvá váltak;

iii. a 4. cikk (2) bekezdése szerinti kifizetők tényleges ügyvezetési helyének minden változása."

8. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 17. cikk (2) és (3) bekezdésében említett időponttól kezdődő átmeneti időszak alatt, valamint a 13. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel Luxemburg és Ausztria nem köteles a II. fejezet rendelkezéseit alkalmazni.

Ezen országok azonban a II. fejezetnek megfelelően a többi tagállamtól kapnak információt.

Az átmeneti időszak alatt ezen irányelv célja az, hogy biztosítsa az egyik tagállamban illetőséggel bíró természetes személy haszonhúzók számára kifizetett, valamely másik tagállamban keletkező, megtakarításokból származó kamatjövedelem minimális tényleges adóztatását.";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az átmeneti időszak végén Luxemburg és Ausztria köteles alkalmazni a II. fejezet rendelkezéseit és köteles megszüntetni a 11. és 12. cikk szerinti forrásadónak és a bevétel megosztásának alkalmazását. Amennyiben az átmeneti időszak alatt Luxemburg vagy Ausztria a II. fejezet rendelkezéseinek alkalmazását választja, nem alkalmazza tovább a 11. és 12. cikk szerinti forrásadót és a bevétel megosztását."

9. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a haszonhúzó nem a kifizető letelepedése szerinti tagállamban bír illetőséggel, vagy a 4, cikk (2) bekezdése szerinti kifizető esetében, ha annak tényleges ügyvezetési helye nem ott található, a 10. cikkben említett átmeneti időszak alatt Luxemburg és Ausztria az átmeneti időszak első három évében 15 %-os, a következő három évben 20 %-os, azt követően pedig 35 %-os forrásadót vet ki a kamatra.

(2) A kifizető a következőképpen állapítja meg a forrásadót:

a) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: a kifizetett vagy jóváírt kamat összegére;

b) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: a kifizetett, megszerzett vagy jóváírt jövedelmek összegére;

c) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) vagy e) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: vagy az ezekben a pontokban említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a haszonhúzó által viselt azonos hatású fizetési kötelezettség kivetésével az átruházásból, beváltásból vagy visszavásárlásból eredő jövedelem teljes összegére;

d) 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: az abban a pontban említett jövedelem összegére;

e) a 6. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetében: az 1. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó valamennyi haszonhúzót megillető kamat összegére. A teljes megadóztatott összeg nem haladhatja meg a szervezet vagy jogi konstrukció által kapott vagy részére jóváírt kamat összegét;

f) amennyiben egy tagállam él a 6. cikk (5) bekezdése szerinti választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat vagy egyéb megfelelő jövedelem összegére;

g) a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja szerinti kamatkifizetés esetében: az említett rendelkezésnek megfelelően számított haszon összegére. A tagállamok engedélyezhetik, hogy a kifizetők csak az olyan haszonra vessenek ki forrásadót, amelyről a kifizető vagy annak adóügyi képviselője az ezen irányelv végrehajtásához szükségesektől eltérő jogszabályi rendelkezések alapján még nem tájékoztatta a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Amikor a kifizető átutalja a forrásadóból származó bevételt az illetékes hatóságnak, tájékoztatja azt a forrásadó által érintett haszonhúzók számáról, az illetőségük szerinti tagállamoknak megfelelő besorolásban."

b) a (3) bekezdésben a „(2) bekezdés a) és b) pontjának" szövegrész helyébe a „(2) bekezdés a), b) és c) pontjának" szövegrész lép;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az átmeneti időszak alatt a forrásadót kivető tagállamok előírhatják, hogy a 4. cikk (2) bekezdésében említett, tényleges ügyvezetési hellyel más tagállamban rendelkező szervezetnek vagy jogi konstrukciónak kamatot kifizető vagy jóváíró gazdasági szereplőt az említett szervezet vagy jogi konstrukció helyett kifizetőnek tekintsék, és az erre a kamatra kivesse a forrásadót, kivéve, ha a szervezet vagy jogi konstrukció hivatalosan hozzájárult ahhoz, hogy nevét, jogi formáját, tényleges ügyvezetésének helyét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét a 4. cikk (2) bekezdése negyedik albekezdésének megfelelően közöljék."

10. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Forrásadó-eljárás alóli kivételek

(1) A 11. cikknek megfelelően forrásadót kivető tagállamok előírják a következő eljárások alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzó a forrásadó alóli mentességet kérelmezhesse:

a) egy olyan eljárás, amely lehetővé teszi a haszonhúzó számára, hogy kifejezetten meghatalmazza a kifizetőt, hogy a II. fejezetnek megfelelően információt szolgáltasson; e megbízás kiterjed az e kifizető által a haszonhúzó részére jóváírható minden kamatra; ilyen esetekben a 9. cikket kell alkalmazni.

b) egy olyan eljárás, amely biztosítja, hogy ne vessenek ki forrásadót, amennyiben a haszonhúzó bemutat kifizetőjének egy, az illetősége szerinti tagállam illetékes hatósága által a nevére kiállított és a (2) bekezdésnek megfelelő igazolást.

(2) A haszonhúzó kérelmére az illetősége szerinti tagállam illetékes hatósága igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:

a) a haszonhúzó neve, lakcíme és adóazonosító száma vagy azzal egyenértékű egyéb azonosítója, valamint születési helye és ideje;

b) a kifizető neve és címe;

c) a haszonhúzó bankszámlaszáma vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jele.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani."

11. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a haszonhúzónak jóváírt kamatra a kifizető tagállamában forrásadót állapítanak meg, akkor a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam a haszonhúzó részére a nemzeti jogának megfelelően beszámítást biztosít a levont adónak megfelelő összeg erejéig.";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a 11. cikkben említett forrásadón kívül a haszonhúzónak jóváírt kamatot bármely más típusú forrásadó is terheli, és a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam a nemzeti jogának vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeknek megfelelően az ilyen forrásadóra vonatkozóan beszámítást biztosít, akkor az ilyen egyéb forrásadót a (2) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazása előtt be kell számítani."

12. A 15. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében az „a mellékletben" szöveg helyébe az „a III. mellékletben" szöveg lép.

13. A 18. cikk első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság háromévenként jelentést tesz a Tanácsnak ezen irányelv működéséről a IV. mellékletben meghatározott statisztikai adatok alapján, amelyeket minden tagállam benyújt a Bizottság számára."

14. A következő cikkek kerülnek beillesztésre:

„18a. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság a 18b. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében intézkedéseket fogadhat el a következők tekintetében:

a) a kifizetők által a 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b), d) és e) pontja alkalmazásában történő megfelelő kezeléshez szükséges információk beszerzéséhez igénybe vehető adatszolgáltatók meghatározása;

b) a 9. cikkben említett elektronikus információcseréhez szükséges közös formátumok és gyakorlati intézkedések meghatározása;

c) az irányelv megfelelő alkalmazását elősegítő igazolások és egyéb dokumentumok közös formájának meghatározása, különös tekintettel a forrásadót kivető tagállamok által kiállított dokumentumokra, amelyeket a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam használ a 14. cikk alkalmazásában.

(2) A Bizottság a közvetlenül érintett tagállamok kérésére frissíti a III. mellékletben szereplő jegyzéket.

18b. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot az adóügyi közigazgatási együttműködéssel foglalkozó bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.";

15. A melléklet ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

(1) A tagállamok 2016. január 1-jéig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok a Bizottság számára haladéktalanul megküldik e rendelkezések szövegét.

Ezeket a rendelkezéseket az irányelv hatálybalépésének naptári évét követő harmadik naptári év első napjától kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. március 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. TSAFTARIS

MELLÉKLET

A 2003/48/EK irányelv melléklete a következőképpen módosul:

1. A melléklet számozása III. mellékletre változik.
2. A következő melléklet kerül beillesztésre I. mellékletként:

„*I. MELLÉKLET*

A 2. cikk (3) bekezdése alkalmazásában tényleges adóztatás alá nem esőnek tekintendő szervezet- és jogikonstrukció-kategóriák indikatív jegyzéke

1. Azon szervezetek és jogi konstrukciók, amelyek letelepedési vagy tényleges ügyvezetési helye az ezen irányelvnek a 7. cikkben meghatározott területi hatályán kívül eső és a 17. cikk (2) bekezdésében található felsorolásban nem szereplő országban található vagy ilyen joghatóság alá tartozik:

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Antigua és Barbuda	International business company
Anjouan (Comore-szigetek)	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság (trust) International business company
Bahamák	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Foundation International business company
Bahrain	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott pénzügyi vagyonkezelő társaság
Barbados	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company International Society with Restricted Liability
Belize	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Bermuda	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság
Brunei	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company International trust International Limited Partnership
Cook-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International trust International company International partnership
Costa Rica	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság
Dzsibuti	Mentesített társaság Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Dominika	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Fidzsi-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Francia-Polinézia	*Société* (Társaság) *Société de personnes* (Személyegyesítő társaság) *Société en participation* (Közös vállalat) Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Grenada	International business company Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Guam	Társaság Egyéni vállalkozás Partnership Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Guatemala	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fundación* (Alapítvány)
Hong Kong	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Zártkörű részvénytársaság
Kiribati	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Labuan (Malajzia)	Offshore company Malaysian offshore bank, Offshore limited partnership Offshore trust
Libanon	Az off-shore társaságok rendszeréből részesülő társaságok Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Libéria	Külföldi illetőségű társaság Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Makaó	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fundação* (Alapítvány)
Maldív-szigetek	Társaság Személyegyesítő társaság Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Észak-Mariana-szigetek	Foreign sales corporation Offshore banking corporation Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Marshall-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Mauritius	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Global business company categories 1 and 2

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Mikronézia	Company Partnership Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Nauru	Trust/nominee company Company Partnership Egyéni vállalkozás Külföldi végakarat Külföldi vagyon A kormánnyal egyeztetett egyéb gazdasági formák
Új-Kaledónia	*Société* (Társaság) *Société civile* (Civil társaság) *Société de personnes* (Személyegyesítő társaság) Közös vállalat Elhunyt személy hagyatéka Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Új-Zéland	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Niue	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Panama	*Fideicomiso* (Helyi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság) és külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fundación de interés privado* (Alapítvány) International business company
Palau	Company Partnership Egyéni vállalkozás Képviseleti iroda Credit union (Pénzügyi szövetkezet) Cooperative Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Fülöp-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Puerto Rico	Estate Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International banking entity
Saint Kitts és Nevis	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Foundation Mentesített társaság Mentesített korlátolt felelősségű nemzetközi személyegyesítő társaság
Saint Lucia	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Saint Vincent és Grenadine-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
São Tomé és Príncipe	International business company Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Szamoa	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International trust International company Offshore bank Offshore insurance company International partnership Limited partnership
Seychelles-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Szingapúr	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Salamon-szigetek	Company Partnership Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Dél-Afrika	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Tonga	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Tuvalu	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Provident fund
Egyesült Arab Emirátusok	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Offshore company
Az Amerikai Egyesült Államok Delaware állama	Korlátolt felelősségű társaság
Az Amerikai Egyesült Államok Wyoming állama	Korlátolt felelősségű társaság
Amerikai Virgin-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság
Uruguay	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Sociedad Anónima Financiera de Inversión*
Vanuatu	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság International company

2. Azon szervezetek és jogi konstrukciók, amelyek letelepedési vagy tényleges ügyvezetési helye a 17. cikk (2) bekezdésében felsorolt országban található vagy ilyen joghatóság alá tartozik, és amelyekre a 4. cikk (2) bekezdésében meghatározottakkal egyenértékű rendelkezéseknek az érintett ország vagy joghatóság alá tartozó terület által történő elfogadásáig a 2. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni:

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Andorra	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság
Anguilla	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company

Országok és joghatóságok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái
Aruba	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Stichting Particulier Fonds*
Brit Virgin-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság
Kajmán-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Mentesített társaság
Guernsey	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság Alapítvány
Man-sziget	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság
Jersey-szigetek	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Társaság Alapítvány
Liechtenstein	*Anstalt* (Helyi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság) és külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Stiftung* (Alapítvány)
Monaco	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fondation* (Alapítvány)
Montserrat	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság International business company
Holland Antillák	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Stichting Particulier Fonds
San Marino	Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság *Fondazione* (Alapítvány)
Svájc	Külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság Alapítvány
Turks- és Caicos-szigetek	Mentesített társaság Betéti társaság Helyi vagy külföldi jog által szabályozott vagyonkezelő társaság”.

3. A következő melléklet kerül beillesztésre II. mellékletként:

„II. MELLÉKLET

A 4. cikk (2) bekezdése alkalmazásában tényleges adóztatás alá nem esőnek tekintendő szervezetek és jogi konstrukciók kategóriáinak indikatív jegyzéke.

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Az EU valamennyi tagállama	Európai gazdasági egyesülés (EGE)	
Belgium	– *Société de droit commun/maatschap* (polgári jogi vagy kereskedelmi társaság jogi személyiség nélkül) – *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (Jogi személyiség nélküli társaság, amely egy vagy több konkrét kereskedelmi ügylettel foglalkozik) – *Société interne/stille handelsvennootschap* (Jogi személyiség nélküli társaság, amelyen keresztül egy vagy több személy olyan tevékenységekben rendelkezik érdekeltséggel, amelyeket az ő nevükben egy vagy több másik személy irányít)	Csak akkor tartozik ide, ha a számára kamatot fizető vagy jóváíró, az upstream gazdasági szereplő nem állapította meg valamennyi haszonhúzójának személyazonosságát és illetőségét; egyéb esetekben a 4. cikk (2) bekezdésének d) pontja alá tartozik. Ezek a »társaságok« (amelyek nevét francia és holland nyelven adják meg) nem rendelkeznek jogi személyiséggel, és adózási szempontból az átláthatósági megközelítést kell rájuk alkalmazni.
	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Bulgária	– Дружество със специална инвестиционна цел (Különleges célú befektetési társaság) – *Инвестиционно дружество* (Befektetési társaság, a 6. cikk hatálya nem terjed ki rá)	A szervezet mentesül a társasági adó alól
	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	Kivéve, ha a vagyonkezelő bizonyítani tudja, hogy a vagyonkezelő társaság Bulgáriában jövedelemadó fizetésére kötelezett
Cseh Köztársaság	– *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* or *v.o.s.)* (Személyegyesítő társaság) – *Sdružení* (Társulás) – Komanditní společnost – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Dánia	– *Interessentskab* (Közkereseti társaság) – *Kommanditselskab* (Betéti részvénytársaság) – *Kommanditaktieselskab*/*Partnerselskab* – *Partrederi* – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Németország	– *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (Polgári jogi társaság) – *Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG* (Kereskedelmi személyegyesítő társaság) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Észtország	– *Seltsing* (Személyegyesítő társaság) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Írország	– Személyegyesítő és befektetési társaság	Ír illetőségű vagyonkezelő, amely a célvagyonból származó jövedelem után adózik általánosságban. Ha azonban a haszonhúzó vagy a vagyonkezelő nem ír illetőségű, csak az ír jövedelemforrásokból származó célvagyon adóköteles.
Görögország	– *Ομόρρυθμος εταιρεία (OE)* (Közkereseti társaság) – *Ετερόρρυθμος εταιρεία (EE)* (Betéti társaság)	A személyegyesítő társaságok a társasági adó hatálya alá tartoznak. A személyegyesítő társaságok nyereségének legfeljebb 50 %-át azonban az egyéni tagok által fizetett személyi adókulcs alapján adóztatják.
	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Spanyolország	– A felosztott nyereségre vonatkozó adó hatálya alá tartozó szervezetek: – *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (Polgári jogi társaság, jogi személyiséggel vagy anélkül), – *Herencias yacentes* (Elhunyt személy hagyatéka), – *Comunidad de bienes* (Közös tulajdon). – Egyéb, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek, amelyek külön gazdasági egységet vagy külön eszközcsoportot alkotnak (a *Ley General Tributaria* 35. cikkének (4) bekezdése). – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Franciaország	– *Société en participation* (Közös vállalat) – *Société ou association de fait* (De facto társaság) – *Indivision* (Közös tulajdon) – *Fiducie* – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Olaszország	– Minden polgári jogi társaság és ennek megfelelő szervezet	A polgári jogi társaság kategóriájába tartozik: *»società in accomandita semplice«, »società semplici«, associazioni* (társulások) művészek vagy szellemi szabadfoglalkozásúak számára művészetük vagy szakmájuk gyakorlására, jogi személyiség nélkül, *»società in nome collettivo«, »società di fatto«* (nem szabályszerű vagy de facto társaságok) és *»società di armamento«*
	– A korlátozott számú részvényes tulajdonában levő, fiskális átláthatóságot választó vállalatok	Az »átlátható adózási« rendszert olyan korlátolt felelősségű társaságok vagy szövetkezeti társaságok választhatják, amelyek tagjai természetes személyek (a TUIR 116. cikke).
	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	Kivéve, ha a vagyonkezelő dokumentált bizonyítékkal tud szolgálni arról, hogy a vagyonkezelő társaság olaszországi illetőségű, és ott tényleges társasági adózás alá esik.

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Ciprus	– *Συνεταιρισμός* (Személyegyesítő társaság) – *Σύνδεσμος vagy σωματείο* (Társulás)	
	– *Συνεργατικές* (Szövetkezet)	Csak a tagokkal bonyolított ügyletek.
	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	A ciprusi joghatóság alatt létrehozott vagyonkezelő társaságok a nemzeti jog szerint átlátható szervezetnek minősülnek.
Lettország	– *Pilnsabiedrība* (Közkereseti társaság) – *Komandītsabiedrība* (Betéti társaság) – *Biedrība un nodibinājums* (Társulás és alapítvány) – *Lauksaimniecības kooperatīvs* (Mezőgazdasági szövetkezet) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Litvánia	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Luxemburg	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Magyarország	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	Magyarország a nemzeti szabályok alapján »szervezetnek« ismeri el a vagyonkezelő társaságokat.
Málta	– *Soċjetà In Akkomandita* (*»en commandite«* személyegyesítő társaság), amelynek tőkéje nem oszlik részvényekre – Arrangement in participation (*»en participation«* társulás) – *Soċjetà Kooperattiva* (Szövetkezeti társaság)	Azok az »en commandite« társaságok, amelyeknek tőkéje részvényekre oszlik, a társasági adó hatálya alá tartoznak.
Hollandia	– *Vennootschap onder firma* (Közkereseti társaság) – *Commanditaire vennootschap* (Zárt betéti társaság)	A közkereseti társaságok, a zárt betéti társaságok, valamint az EGE-k adózás szempontjából átláthatóak.
	– *Vereniging* (Társulás) – *Stichting* (Alapítvány)	A *verenigingen* (társulások) és a *stichtingen* (alapítványok) adómentesek, amennyiben nem folytatnak üzleti vagy kereskedelmi tevékenységet.
	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Ausztria	– *Offene Gesellschaft (OG)* (közkereseti társaság) – *Offene Handelsgesellschaft (OHG)* (kereskedelmi személyegyesítő társaság) – *Kommanditgesellschaft (KG)* (betéti társaság) – *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (polgári jogi személyegyesítő társaság) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Lengyelország	– *Spólka jawna (Sp. j.)* (Közkereseti társaság) – *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (Betéti társaság) – *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (Betéti részvénytársaság) – *Spólka partnerska (Sp. p.)* (Szakmai személyegyesítő társaság) – *Spólka cywilna (s.c.)* (polgári jogi társaság) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Portugália	– Polgári jogi társaságok, amelyek nem kereskedelmi társasági formában működnek – Meghatározott szakmai tevékenységet folytató, társasági formában működő cégek, amelyeknél valamennyi partner az adott szakmában képesítéssel rendelkező személy. – A kizárólag olyan eszközökkel rendelkező társaságok, amelyeket egy családi csoport ellenőriz, vagy amelyek teljes mértékben legfeljebb öt személy tulajdonában vannak;	
	– A Madeirai Nemzetközi Kereskedelmi Központban működési engedéllyel rendelkező, a társasági adó alól mentesülő vállalatok (az EBF 33. cikke)	Az EBF 33. cikke, amely a 2000. december 31. előtt bejegyzett vállalatokra vonatkozik, 2011. december 31-ig biztosít a társasági adó alóli mentességet
	– Nem társasági formában működő társulások	
	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	A portugál jogszabályok csak azokat a vagyonkezelő társaságokat ismerik el, amelyeket jogi személyek külföldi jog alapján a Madeirai Nemzetközi Kereskedelmi Központban hoztak létre.
Románia	– *Association* (társulás) – *Cooperative* (Szövetkezet) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Szlovénia	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Szlovák Köztársaság	– *Verejná obchodná spoločnosť* (Közkereseti társaság) – *Komanditná spoločnosť* (Betéti társaság) – *Združenie* (Társulás) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	

Országok	Szervezetek és jogi konstrukciók kategóriái	Megjegyzések
Finnország	– *avoin yhtiö/öppet bolag* (Személyegyesítő társaság) – *kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (Betéti társaság) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Svédország	– *handelsbolag* (Közkereseti társaság) – *kommanditbolag* (Betéti társaság) – *enkelt bolag* (Egyszerű személyegyesítő társaság) – Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, külföldi jogi szabályozás alatt	
Egyesült Királyság	– Közkereseti társaság – Betéti társaság – Korlátolt felelősségű társaság	A közkereseti társaságok, a betéti társaságok; a korlátolt felelősségű társaságok adózás szempontjából átlátható szervezetek.
	– Befektetési társaság (amelynek tagjai meghatározott vagyoni részesedésre jogosultak)	
Gibraltár ([1])	– Vagyonkezelő társaság vagy más hasonló jogi konstrukció, helyi vagy külföldi jogi szabályozás alatt	A vagyonkezelő társaságok jövedelme az 1992. évi jövedelemadó-szabályzat szerint mentesül az adóztatás alól, ha: a) a vagyonkezelő társaságot külföldi illetőségű személy hozta létre vagy ilyen személy nevében hozták létre, valamint b) a jövedelem – Gibraltár területén kívül keletkezik vagy onnan származik, vagy – vagyonkezelő társasághoz folyik be, és amennyiben közvetlenül a haszonhúzó számára folyt volna be, a jövedelemadó-rendelet alapján mentesülne az adóztatás alól. Ez a szabály nem alkalmazandó, ha a vagyonkezelő társaságot 1983. július 1. előtt hozták létre, és annak szabályzata a haszonhúzók köréből kifejezetten kizárja a gibraltári illetőségű személyeket.

([1]) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 355. cikkének (3) bekezdése értelmében az Egyesült Királyság az a tagállam, amely Gibraltár külkapcsolataiért felelős."

4. A szöveg a következő IV. melléklettel egészül ki:

„*IV. MELLÉKLET*

A TAGÁLLAMOK ÁLTAL ÉVENTE A BIZOTTSÁG RENDELKEZÉSÉRE BOCSÁTANDÓ STATISZTIKAI CÉLÚ ADATOK JEGYZÉKE

1. **Gazdasági tételek**

1.1. Forrásadó:

Ausztria és Luxemburg esetében (ameddig a III. fejezetben meghatározott átmeneti rendelkezéseket alkalmazzák) a forrásadóból származó, megosztott adóbevétel teljes éves összege, a haszonhúzók illetőségi tagállama szerinti bontásban.

Ausztria és Luxemburg esetében (ameddig a III. fejezetben meghatározott átmeneti rendelkezéseket alkalmazzák), a 11. cikk (5) bekezdése szerint kivetett forrásadóból származó, más tagállamokkal megosztott adóbevétel teljes éves összege.

A forrásadóból származó teljes adóbevételre vonatkozó adatokat, a haszonhúzó illetőségi tagállama szerinti bontásban, ugyancsak el kell küldeni a fizetési mérlegre vonatkozó statisztika elkészítéséért felelős nemzeti intézménynek.

1.2. A kamatkifizetések/értékesítésekből származó haszon összege:

Az információszolgáltatásban részt vevő, vagy a 13. cikk szerinti önkéntes adatközlést választó tagállamok esetében, a saját területükön belül kifizetett azon kamat összege, amely a 9. cikk szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a haszonhúzók illetőségi tagállama vagy függő és társult területe szerinti bontásban.

Az információszolgáltatásban részt vevő, vagy a 13. cikk szerinti önkéntes adatközlést választó tagállamok esetében, a saját területükön értékesítésből eredő jövedelem összege, amely a 9. cikk szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a haszonhúzó illetőségi tagállama vagy függő és társult területe szerinti bontásban.

Az információszolgáltatásban résztvevő, vagy az önkéntes adatközlési mechanizmust választó tagállamok esetében, az információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozó kamatkifizetések összege, a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott kategóriáknak megfelelően kamattípusok szerinti bontásban.

A kamatkifizetések és értékesítésből eredő jövedelmek teljes összegére vonatkozó adatokat, a haszonhúzók illetőségi tagállama szerinti bontásban, a fizetési mérlegre vonatkozó statisztika elkészítéséért felelős nemzeti intézmény számára is meg kell küldeni.

1.3. Haszonhúzók:

Valamennyi tagállam esetében, a más tagállamban vagy függő és társult területen illetőséggel rendelkező haszonhúzók száma, az illetőségi tagállam vagy függő és társult terület szerinti bontásban.

1.4. Kifizetők:

Valamennyi tagállam esetében, az ezen irányelv alkalmazásában az információszolgáltatás vagy a forrásadó által érintett kifizetők száma (a küldő tagállam szerint).

1.5. Jóváíráskori kifizetők:

Valamennyi tagállam esetében, azon jóváíráskori kifizetők száma, akik a 6. cikk (4) bekezdése értelmében vett kamatkifizetésekben részesültek. Ez egyaránt vonatkozik a küldő tagállamokra, amelyekben a kamatot az egy másik tagállamban tényleges ügyvezetéssel rendelkező jóváíráskori kifizetőnek kifizették, és a fogadó tagállamokra, amelyek területén az említett szervezetek vagy jogi konstrukciók találhatók.

2. **Technikai tételek**

2.1. Nyilvántartások:

Az információszolgáltatásban részt vevő, vagy a 13. cikk szerinti önkéntes adatközlést választó tagállamok esetében, a küldött és kapott nyilvántartások száma. Egy nyilvántartás egy kifizetést jelent egy haszonhúzó számára.

2.2. Feldolgozott/javított nyilvántartások:

Azon szintaktikailag nem megfelelő nyilvántartások száma és százalékos aránya, amelyek feldolgozásra alkalmasak.

Azon szintaktikailag nem megfelelő nyilvántartások száma és százalékos aránya, amelyek feldolgozásra nem alkalmasak.

A fel nem dolgozott nyilvántartások száma és százalékos aránya.

A kérésre javított nyilvántartások száma és százalékos aránya.

Az automatikusan javított nyilvántartások száma és százalékos aránya.

A sikeresen feldolgozott nyilvántartások száma és százalékos aránya.

3. **Választható tételek:**

3.1. A tagállamok esetében, a szervezetek vagy jogi konstrukciók számára teljesített kamatkifizetések összege, amely a 4. cikk (2) bekezdése szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a szervezet tényleges ügyvezetésének tagállama szerinti bontásban.

3.2. A tagállamok esetében, a szervezetek vagy jogi konstrukciók értékesítésből származó jövedelmének összege, amely a 4. cikk (2) bekezdése szerinti információszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozik, a szervezet létesítésének tagállama szerinti bontásban.

3.3. Az adott országban illetőséggel rendelkező adóalanyoktól a számukra kifizetett kamat után beszedett adó teljes éves összegének felosztása aszerint, hogy a kamat belföldi vagy külföldi kifizetőktől származik-e.”.